

ΜΥΡΝΑ ΤΣΑΠΑ

«ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΟΙ ΗΓΕΤΕΣ. ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ!»

Θυμάστε την ταινία του Σταύρου Τορνέ, **Ένας ερωδιός για τη Γερμανία**: Η **Μύρνα Τσάπα**, που μετείχε στο φετινό φεστιβάλ **με τον Αγγωστο**, είχε παίξει τον βασικό γυναικείο ρόλο. «Δεν είμαι ηθοποιός και δεν μπορώ να σου πω πολλά πράγματα. Όμως μου έχει μείνει η αίσθηση ότι ο Τορνές δεν δούλευε με κανέναν από τους γυνατούς τρόπους». Η Μύρνα Τσάπα μπορεί να μιλάει για οτιδήποτε άλλο, πορά για την ταινία της. Πριν αποφασίσει να μου διηγηθεί την ιστορία με βάζει να κλείσω το κασετόφωνο. Δεν έχω συνηθίσει να μιλάω γι' αυτά, καλύτερα να σου δώσω μια περίληψη. Η ταινία πραγματεύεται την ιστορία ενός δημοσίου υπαλλήλου που βρίσκει το απίστοιτο κατειλημμένο από έναν άλλο, ανθρώπο -δημόσιο υπάλληλο κι αυτόν, στην ίδια υπηρεσία-, ο οποίος τον αναγκάζει να συγκατοικήσουν. Η αρχική έχθρα μετατρέπεται σε εμπιστοσύνη και, μετά, φιλία. Μέχρι που, στο τέλος, ο φιλοξενούμενος παίρνει το γραφείο και το σπίτι του πρώτου υπαλλήλου - όχι επειδή το θέλει αλλά επειδή τον αναγκάζει η υπηρεσία». Καφκική-

οργουσελική η ιδέα, χαρένη μέσα σ' ένα λάθος που αδυνατούν να διορθώσουν οι αδύναμοι ανθρωποί.

Η Μύρνα είναι λεπτοκαμένη και λιγομίλητη. Δεν μπορώ να τη φανταστώ να επιβάλλεται με φωνές σ' ένα συνεργείο ανδρών, ηθοποιών και τεχνικών. «Η τηλεόραση και η διαφήμιση μου έμαθαν κάπως να μιλάω με τους ηθοποιούς, να προσπαθώ να βρίσκω τα κλειδιά τους», λέει με αποφασιστικότητα. Τη ρωτάω αν η οικονομία του τηλεοπτικού μέσου έχει βοηθήσει τους σκηνοθέτες να φτιάχνουν ταινίες με αρχή-μέση-τέλος, χωρίς αμπελοφιλοσοφίες, με ηθοποιούς που να μπορούν να σπάνουν το βάρος των χαρακτήρων που υποδύονται. «Πολλά από τα νέα παιδιά στο σινεμά έχουν αρχίσει και διατυπώνουν τα πράγματα με τ' όνομά τους. Έχω την εντύπωση πως είναι πιο συγκροτημένοι από τους προηγούμενους». Η Μύρνα σέβεται τους παλιούς. Με κόπο της ξετρυπώνω κάτι μισόλογα του στιλ, «σινεμά του δημιουργού που δεν πρέπει να είναι μόνο

του δημιουργού αλλά και των θεατών». Οσοι θυμούνται τις προ δεκαετίας ελληνικές ταινίες, ατελέσφορα προσωπικά δράματα πάνω από μισογεμάτα (ή μισοάδεια) μπουκάλια, καταλαβαίνει πολύ καλά τι σημαίνει αυτό το «και των θεατών» που η Μύρνα, αλλά και πολλοί νέοι του σινεμά, αρχίζουν και ξεστομίζουν. «Τελείωσαν οι μεγάλοι σκηνοθέτες... Ισως. Οπως τελείωσαν και οι μεγάλοι πηγέτες. Δες τον Σημίτη...» □

